

„Tí, čo sa nemodlia ruženec, nie sú v tíme“

Matej Gavlák

8. novembra 2021 ✝ Cirkev

Zdroj: youtube.com

Žijeme v dobe totálneho zmätku, kedy staré istoty už pomaly, ale isto prestávajú byť istotami. Známi a priatelia sa nám obracajú chrbtom, zväčša pre pseudopolitické malichernosti, nad ktorými by v minulosti len mávli rukou. Veriaci sú všade vykresľovaní ako extrémisti, a ktokoľvek sa drží učenia vpísaného do knihy menom *Biblia*, je onálepkovaný rôznymi slovami, zväčša končiacimi príponou „-fób“. Človek až žasne, odkiaľ sa vlastne vzalo toľko nových slov, ktorým by ešte naši dedovia celkom určite nerozumeli.

Netreba sa preto čudovať, že mnohí z tých, na ktorých by sme to nikdy nepovedali, začínajú zo svojich ráznych – no správnych a čestných – pozícií ustupovať. A tak v konzervatívnych kruhoch zaznievajú „legitímne“ názory, že antikoncepcia je v poriadku, ľudí s homosexuálnymi sklonmi netreba „stigmatizovať“, či, že ten úplný zákaz potratov možno nie je až taký dobrý nápad – veď žena mohla byť znásilnená, či čaká ťažko choré dieťa, „pre ktoré by bolo možno lepšie, keby sa nenarodilo“.

Bohužiaľ, aj mnohí kňazi a duchovní majú veľmi zvláštne názory. Len nedávno sme napísali článok, kde sme spomenuli niekoľkých kňazov verejne útočiacich na tradičných katolíkov, tradičné sväte omše a tradičných spolukňazov.¹ Ich dôvody? Žiadne neboli. Jednoducho sa im nepáči, že si niekto niekedy rád zájde aj na latinskú omšu, ktorá je v Cirkvi normou už takmer dve tisícročia. Dodnes si pamätám, ako sa mi jedna moja známa sťažovala, že je úplne zmätená, pretože kým na Slovensku nemohla ísť na sv. prijímanie (je rozvedená a má novú známosť), v Nemecku ju sami kňazi povzbudzovali, aby napriek svojmu stavu pokojne išla. O šialenostiach, ktoré sa dejú v rakúskych diecézach, kde kňazi vyvesovali na zvoniciach dúhové vlajky sme taktiež priniesli článok.²

„Boží štát“ verzus „svetský štát“

Otázka je teda nasledujúca: Ako vlastne zadefinovať ľudí na tých, ktorí skutočne bojujú za „Boží štát“ a tých, ktorí už broja za „svetský štát“? (čo je termín vypožičaný od sv. Augustína). Je jasné, že dnes populárne delenie na „*lavicu a pravicu*“ nie je dostatočné. Nie je žiadne tajomstvo, že mnohí z tých, ktorí srdnato obhajujú našu slovenskú „*tradičnosť a jedinečnosť*“ (keď to tak nazveme) sú skrytí a niekedy už aj otvorení uctievači starých slovanských božstiev. Neraz od nich počujem frázy typu: „v Boha verím, ale

Cirkev neuznávam“. Boha pritom neraz vnímajú len ako akúsi „*energiu*“, kým osoba Ježiša Krista ich značne mätie – je to pre nich viac kultúrny fenomén, než reálna bytosť, nieto ešte živý Syn Boha. Rovnaké je to aj s delením na „*veriacich a neveriacich*“. Mnohí „veriaci“ veria vo veľmi podivné veci – ako sú napríklad rôzne ezoterické kamienky, či liečivá energia – kým taká tradičná úcta k svätým je pre nich bizarná, či dokonca modloslužobnícka.

Dobre teda. Čo takto delenie na „*katolíkov a nekatolíkov*“? Tu stačí povedať azda len celosvetovo známy fakt, že aj tí najväčší propotratovní politici, ako sú Joe Biden, Nancy Pelosiová, Justin Trudeau, jeho už zosnulý otec Pierre Trudeau, Boris Johnson, ale aj taká polovica slovenského parlamentu – to všetko sú katolíci, neraz idúci (alebo rovno „pravidelne chodiaci“) aj na sv. prijímanie, ľudia hrdo sa hlásiaci k svojej „viere“. Ani toto nie je deliaca čiara; mnohí katolíci (ak nie dokonca väčšina) stále bojujú proti „*Božiemu štátu*“ a za „*svetský štát*“.

Keď som sa nad tým zamýšľal, skutočný „zlomový bod“ nie je na prvý pohľad badateľný. Fakty, že sa niekto nahlas hlási ku Cirkvi – čo robí aj Joe Biden – alebo nosí kolárik – ako ho nosieval aj Theodore McCarrick – sú už dnes doslova nič nehovoriace. Tým zlomovým bodom, tým „zlomovým faktorom“, je niečo iné: je ním modlitba svätého ruženca.

Znak hrdinov aj prenasledovaných

Podľa katolíckej tradície sa sv. Dominik niekedy na prelome 12. a 13. storočia snažil kdesi na juhu Francúzska presvedčiť miestnych heretikov, aby sa navrátili späť do lona prvej Cirkvi. Nikto ho nepočúval, nikto ho neposlúchol. Zronený Dominik sa potom tri dni a tri noci modlil za duše tých ľudí na neďalekom mieste, keď sa mu zjavila sama Panna Mária s malým Ježiškom na rukách. Podala mu svätý ruženec a povedala, že to je zbraň, ktorá zničí všetky falošné sekty, zaženie démonov späť do pekla a zachráni mnohé duše.

Ako píše dobrý kňaz, otec Donald Calloway vo svojej knihe *Champions of the Rosary* (*Šampióni ruženca*),³ od vtedy sa stal svätý ruženec akýmsi symbolom – a účinným nástrojom – v boji proti všetkým falošným učeniam, ako aj v boji za pravú vieru. Bola to modlitba ruženca, čo pomohlo maličkému vojsku križiakov poraziť presilu albigéncov – a hľa, toto falošné učenie už dnes neexistuje. Bola to modlitba svätého ruženca prednášaná pápežom sv. Piom V., čo podľa dobových záznamov pomohlo poraziť mohutnú moslimskú flotilu v epickej bitke pre Lepante.

Ruženec sa tiež stal poznávacím znakom ťažko prenasledovaných anglických katolíkov za vlády Alžbety I., či utláčaných írskych roľníkov za surovej hrôzovlády anglického protestanta a masového vraha Olivera Cromwella. Ruženec sa stal symbolom a nástrojom verných, a tak je tomu aj dodnes.

Otec Calloway vo svojej knihe prízvukuje, že za obrovským úpadkom pravej katolíckej viery od 60. rokov stojí masívny úpadok modlitby svätého ruženca. Ľudia vtedy verili, že začína nový, lepší svet. A mnohých „starých“ a „poverčivých“ vecí sa preto bolo treba zbaviť – prvou takouto vecou bol práve ruženec a modlitba ruženca. Keď sa však vzdáte najsilnejšej zbrane proti falošným heretickým učeniam, ktorú nám z Neba prišla dať sama Matka Božia so svojím nemluvnäťom na rukách, tieto falošné učenia vás napokon prevalcujú; a vy si to nemusíte ani všimnúť.

Presne toto sa zjavne stalo aj mnohým katolíkom, ktorí samých seba stále považovali za „dobrých katolíkov“, ale už nimi proste neboli – pretože sa prestali modliť ruženec a „otvorili sa svetu“ (koľko „birmovaných komunistov“ bolo a stále je, len na našom malom Slovensku?).

Aká je však pravá moc svätého ruženca?

Panna Mária aj vo Fatime kázala deťom, že sa ľudia majú modliť ruženec. Ako hovorí sestra Lucia, jedna z vizionárov, modlitba ruženca *„bude naším mocným zdrojom pomoci, ktorý nám pomôže zachovať vieru, nádej a milosrdenstvo“*.⁴ Pokračovala: *„Niet problému, bez ohľadu na to aký je zložitý, ktorý by sme nevyriešili modlitbou svätého ruženca.“* Kniha otca Callowaya tiež obsahuje množstvo citácií svätých o tom, aká mocná modlitba ruženca v skutočnosti je.

Tu je niekoľko z nich:

„Sv. Dominik, ktorý zomrel v roku 1221, dostal od svätej Matky príkaz ohlasovať a popularizovať túto oddanosť (k sv. ružencu) pre dobro duší, porážku zla a pre prosperitu svätej matky Cirkvi a tak nám dala ruženec vo svojej klasickej forme,“ – biskup Fulton J. Sheen.

„Práve mocou ruženca bola temnota herézy rozptýlená a svetlo katolíckej viery sa rozžiarilo vo všetkej svojej nádhere,“ – sv. Pius V.

„Všemohúci Boh vám ho dal (ruženec), pretože chce, aby ste ho použili na obrátenie najzaťatejších hriešnikov a najtvrdohlavejších heretikov,“ – sv. Louis de Montfort.

„Nikdy sa nikto nestane formálnym heretikom, kto sa denne modlí ruženec, ani nebude zvedený diablom. Za toto svoje vyhlásenie by som sa s radosťou podpísal aj vlastnou krvou,“ – sv. Louis de Montfort.

„Jediným najcennejším pokladom vo Vatikáne je ruženec,“ – bl. pápež Pius IX.

„Majte odvahu, drahé deti! Nabádam vás bojovať proti prenasledovaniu Cirkvi a proti anarchii, no nie mečom, ale ružencom,“ – bl. pápež Pius IX.

„Ruženec je najexcelentnejšou modlitbou a najistejším spôsobom, ako si zaistiť večný život. Je to liek na všetky zlá, koreň všetkých našich požehnaní. Niet dokonalejšieho spôsobu modlitby,“ – pápež Lev XIII.

„Škapuliar, ruženec a zázračná medaila – toto sú tri veci, ktoré navrhla sama Nepoškvrnená pre našu spásu,“ – sv. Maximilián Kolbe.

„Ruženec, to je moja zbraň... Ruženec je zbraň, ktorá vyhrá všetky bitky,“ – sv. páter Pio.

„Kto sa nemodlí ruženec, nie je v tíme,“ – heslo Tayllora Marshalla.

„Ruženec nás mysticky prenáša na Máriinu stranu...“ – sv. Ján Pavol II.

„Svätý ruženec sa preukázal ako efektívna modlitba, ktorá drží rodiny pokope,“ – sv. Ján Pavol II.

„Modlitba (sv. ruženca) je mocnejšia ako atómová bomba,“ – otec Hubert Schiffer, preživší z Hirošimy.

Zhrnuté a podčiarknuté: tých, čo sa úprimne a denne modlia ruženec, tých sama Panna Mária ochráni, aby nezomreli v blude, či v smrteľnom hriechu. Sama Panna Mária ich postupne vycvičí, aby boli oddanými bojovníkmi „Božieho štátu“ a nikdy sa nenechali zlomiť temnotou „svetského štátu“.

V Las Lajas v Južnej Amerike je zázračný obraz vyobrazený na skale. Vyzerá ako dielo maliarskeho veľmajstra, akým bol Michelangelo, no v skutočnosti je neznámeho pôvodu – obraz na skale však dokázateľne nemohol vytvoriť človek! Zobrazuje Pannu Máriu spolu s Ježiškom ako dávajú sv. Dominikovi ruženec. Aký ďalší dôkaz moci tejto nebeskej zbrane ešte potrebujeme?

„Obraz (v Las Lajas) nie je namalovaný, ale záhadne vtlačený do skaly. Farby nie sú nanesené na povrchovú vrstvu (skaly)... ale prenikajú hlboko do skaly.“ „Geológovia z Nemecka vyvrtali vzorky jadra z niekoľkých miest na obrázku. Na povrchu skaly nie je žiadna farba, žiadne farbivo ani žiadny iný pigment. Farby sú farbami samotnej skaly a prenikajú rovnomerne do hĺbky niekoľkých stôp“

(Pridané boli len koruny nad hlavami Márie a Ježiška).

<http://interfaithmary.net/blog/las-lajas>

1 <http://christianitas.sk/nie-tradicni-katolici-nie-su-rigidni/>

2 <http://christianitas.sk/alexander-tschugguel-o-tom-co-sa-deje-v-rakuskej-cirkvi/>

3 https://www.amazon.com/Champions-Rosary-History-Heroes-Spiritual-ebook/dp/B06X9NKYW6/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=1636119736&sr=8-3

4 <https://www.dominicanajournal.org/the-rosary-in-the-message-of-fatima/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ti-co-sa-nemodlia-ruzenec-nie-su-v-time/>